

Mokyklos laiptai

Šiame numeryje:

- Kalėdiniai mokyklos administracijos sveikinimai.
- Mokytojos Irenos Augutienės portretas.
- Apskritas stalas su mokyklos sveikuoliais.
- Projektai.

Mieli mokiniai, kolegos, tėveliai, visi bendruomenės nariai,

Kalėdos – stebuklų metas. Tekrinta baltos snaigės, atnešdamos Jums gražią viltį ir tikėjimą. Tekrykštauja sniego jūroje linksmi ir laimingi vaikai, priversdami mus pagalvoti, kad vis dėlto gyventi gera. Tesiaučia pūga, pasėdama kiekvieno namuose gerumą. Tedovanoja Jums Kalėdų senelis džiaugsmą glėbiais, sveikatą maišais, o liūdesiui tenepalieka vietos.

Tegul 2012-aisiais išsipildo visos šviesios viltys, težydi vien tik geras žodis, tedžiugina kiekvienas darbas, tegul prasmingos būna dienos, o laimė – dažnas Jūsų svečias. Tegul išaušęs Kalėdų rytas atneša sėkmę, stiprybę ir viltį, o naujametinių žvakučių liepsnose sutirpsta visos senųjų metų bėdos.

Mokyklos direktorius
Julius Gindulis

Mieli mokiniai, gerbiamieji kolegos,

Baigiasi dar vieneri metai. Tai metas kiekvienam iš mūsų atidžiau įvertinti save ir savo nuveiktus darbus. Būta sėkmės ir laimėjimų, būta ir sunkumų, bet tai sudarė sąlygas įgyti daugiau gyvenimo patirties ir išminties. Turime atminti, kad sėkmė priklauso nuo paprastų dalykų, ir visų pirma – nuo pagarbos vieni kitiems, supratimo, bendradarbiavimo. Džiugu, kad ir šiemet mokykloje vykdoma nemažai projektų: „Olimpinę ugnelę į kiekvieno širdelę“, „Kurk ateitį atsakingai“, „Skaitykime kartu“, „Tavo žvilgsnis“, „Kalėdos pasaulio religijose“, „Iš širdies į širdį“, „Kuriu ne tik sau“, „Sveikatiada“ ir kt. Visus sunku ir paminėti – bet kiekvienas svarbus, nes įtraukia į aktyvią veiklą vis daugiau mokinių, nes projektų dalyviai plečia akiratį, atranda save, pajunta, kad drauge galima nemažai pasiekti. Todėl ir galime pasidžiaugti nuveiktais darbais, savo pasiektais rezultatais įvairiuose konkursuose: „Sveikuolių sveikuoliai“, „Blaivi klasė“, Sportiškiausios mokyklos, „Dainų dainelės“, „1000 ir viena... idėja“, „Ką mena Lietuvos pilys?“, „Angelo žinia“. Smagu prisiminti, kokie gražūs renginiai vyko mokinių ir mokytojų dėka: „Žemaitiškas ruduo“, Europos kalbų dienos minėjimas, Tarptautinės mokytojų dienos minėjimas, Tolerancijos diena, mokyklos vardo dienos minėjimas, penktokų krikštynos, helovino vakarelis... Be abejo, daug dar gražių renginių vyks ir ateity.

Artėjančių švenčių proga nuoširdžiausiai dėkoju kiekvienam mokyklos bendruomenės nariui už kiekvieną gerai atliktą darbą, už pastangas, geranoriškumą, bendradarbiavimą ir linkiu vidinės tvirtybės, santarvės ir stebuklų, kuriuos galime sukurti savo rankomis ir padovanoti vieni kitiems.

Milda Trušauskaitė, direktoriaus pavaduotoja neformaliai ugdymui

Mieli mokiniai, mokytojai, gerbiami tėveliai,

Kiek daug švenčių gruodyje... Kokios jos visos prasmingos. Laukiame Šv. Kalėdų stebuklo, laukiame atostogų, laukiame Naujųjų metų. Visas mūsų gyvenimas – laukimas: laimės, meilės, džiaugsmo, ramybės.

Greitai atversime naują gyvenimo puslapį, kurį reikės prirašyti. Kils daugybė klausimų, ieškosime atsakymų, kurie pavers metus džiaugsmo ir atradimų metais. Pradėkime metus tikėjimu. Tikėkime, jog pagausime laimės paukštę, kuri padės svajones paversti tikrove, išgirsime rytmečio žvaigždžių šnaresį, klausykimės savo sielos šnibždesio, mėgaukimės trumpomis, bet tikromis akimirkomis. R.Tagorė rašė, jog „Tikėjimas yra paukštis, kuris skelbia aušrą, nors aplinkui dar tamsu“.

Kompoziciją „Kalėdų stebuklo belaukiant“ kūrė mokytojos Ada Bastienė, Marija Šaltmerienė, Rasa Zemdliauskaitė.

Mokytojų portretai

Mokytoja Irena

Po apdovanojimo mokytoja Irena Augutienė su Olimpino ugdymo kuratore I. Gerulskiene ir LTOK generaliniu sekretoriumi V. Zuberniumi.

Kiekvieną rytą atėjusi į mokyklą aš sutinku mokytoją Ireną Augutienę, linksmą, energingą, besišypsančią, pasiruošusią naujai darbo dienai, naujiems iššūkiams. Dažnai nulydžiu ją akimis ir pagalvoju: „Yra žmonių, kurie įveikė laiką, kurie, ko gero, įminė jaunystės eliksyro recepto paslaptį...“ Labai džiugu, kad įsisukusią į darbą, veiklos verpetą mokytoją šiemet aukštai įvertinta: ji pateko į geriausių kūno kultūros mokytojų dešimtuką, kurį renka Lietuvos mokinių ir studentų sporto centras kartu su Švietimo ir mokslo ministerija, Kūno kultūros departamentu bei Lietuvos tautiniu olimpinio komitetu. Todėl norisi išsamiau visą mokyklos bendruomenę supažindinti su šia pedagoge.

Mokytoja Irena 1962 metais baigė Šilalės vidurinę mokyklą. Besimokant mokykloje vienodai gerai sekėsi visi dalykai. Mama vylėsi, kad dukra studijuos anglų kalbą, bet mokytoja Irena nė minutės nedvejojo – rinksis sportą. Viskas jau buvo seniai jos nuspręsta. Gavusi vidurinės mokyklos baigimo atestatą, nuvažiavo į Kauną ir padavė dokumentus į KKI (tuometinį Lietuvos valstybinį kūno kultūros institutą). Įstojo be jokios konkurencijos, nes nuo 8-os klasės jau buvo gerai žinoma bėgikė, priklausė Lietuvos lengvosios atletikos rinktinei, sportavo

anuomet garsios „Nemuno“ sporto draugijos sudėty, dalyvaudavo įvairiose pirmenybėse. Studijuojant teko bėgti įvairias distancijas, bet labiausiai jai patiko 400 ir 800 metrų bėgimas. Ypač 400 metrų, nes, kaip sakė pati mokytoja, tai yra greičio ir išvermės distancija. Ne kartą buvo „Nemuno“ sporto draugijos pirmenybių, laikraščio „Tiesa“ kroso nugalėtoja. Dar būdama mokine Lietuvos rinktinės sudėty ne kartą lankėsi Maskvoje, dalyvavo laikraščio „Pravda“ organizuotose kroso varžybose. Laimėjimų būta daug, įvairių. Labiausiai džiaugėsi, kai per vienerias „Nemuno“ sporto draugijos pirmenybes iškovojo 3 aukso medalius—400 ir 800 metrų bėgimo bei estafetės varžybose. Studijuodama visą laiką aktyviai sportavo, todėl tik baigusi KKI ir įgijusi kūno kultūros mokytojos-trenerės specialybę gavo ne vieną pasiūlymą likti ir dirbti Kaune, bet mokytoja pasirinko Kretingą. Pasirinkimą lėmė meilė jūrai. Dėl tokio sprendimo mokytoja niekada nesigailėjo. Greit pamilo Kretingą.

Pradėjo dirbti Kretingos vidurinėje mokykloje (dabartinė Pranciškonų gimnazija). Ten mokytojavo šešerius darbo metus. Kretingoje sutiko ir jos likimui ypatingą - tos pačios specialybės mokytoją Petrą Augutį, su juo sukūrė šeimą, užaugino du sūnus - Arvydą ir Gintarą. Taip Kretinga tapo mokytojos Irenos namais... Nuo 1974 metų dirba dabartinėje Marijono Daujoto vidurinėje mokykloje. Mokytojos paklausia, ko daugiau - pliusų ar minusų, kai abu su vyru yra tos pačios profesijos ir specialybės atstovai, ar dažnai jai tekdavo rinktis - aktyvią veiklą ar šeimą. „Manau, kad daugiau pliusų, - atsakė mokytoja.- Petras – didžiausias mano pritarėjas ir patarėjas. Jis visada mane suprasdavo. Juk atvykusi į Kretingą dirbau ne tik kūno kultūros mokytoja, bet kartu buvau ir „Nemuno“ sporto draugijos lengvosios atletikos trenerė. Tekdavo dažnai išvykti į stovyklas, pirmenybes. Turint palaikymą, lengviau siekti ir savo užsibrėžto tikslo. O be darbo aš negaliu“.

Šeima taip pat netrukė mokytojai užsiimti mėgstama veikla, kažkaip savaime viskas klostėsi. „Būdavo, kai tekdavo su vyru abiem vykti į treniruotes, tada pasiimdavom ir vaikus. Taip ir augo sporto salėje... Ne gatvėje, o sporto salėje...“ - šypsosi mokytoja. Ir tai jiems išėjo į naudą. Vyresnysis sūnus Arvydas pasirinko sportą. Jis baigė KKI. Tėvai neprieštaravo ir palaikė jo pasirinkimą. Kai Arvydas buvo dar mokinys, jo trenerė buvo mama. Vėliau, priklausydamas Lietuvos rinktinei, Arvydas treniravosi pas šuolininką į aukštį Kęstutį Šapką. Mokytoja Irena prisiminė ir daugiau savo auklėtinių - N. Gnedojų, A. Zapaļ, S. Baltuonį ir kt. Nemažai dalyvauta įvairiuose projektuose, daug programų sukurta. Gyvenimo kely mokytoja sutiko daug įdomių, talentingų žmonių, su kuriais teko bendrauti, dirbti. Mokytoja Irena šiltai prisimena savo trenerius - Algirdą Klimavičių, Povilą Karoblį. Daug buvo visokių pasiūlymų, vilionių keisti darbą, bet ji nesusigundė, atsiskakė: „Mokytoja dirbti man įdomiau“. Iš daugybės pasiekimų tikrai nelengva išrinkti, koks laimėjimas jai labiausiai įsimintinas, brangus. Pergalės džiaugsmas išblėsta, o spindinčios išugdytų jaunųjų sportininkų akys blizga atminty visą laiką. Dar ir dabar smagu prisiminti, kaip džiūgavo mokiniai, kai 1978 metais mūsų mokyklos moksleivių komanda respublikinėse varžybose „Drašūs, stiprūs, vikrūs“ tapo Lietuvos čempionais. Mokytoja Irena mėgsta keliauti, todėl džiaugėsi, kada už aktyvų dalyvavimą respublikiniame Olimpino ugdymo projekte buvo apdovanojama kelione į Graikiją. Tai ne vienintelė tokia dovana. Dar sovietiniais laikais kaip viena geriausių trenerių vyko į Vengriją. Ji visą savo gyvenimą yra apsupty žmonių. Pasitaikė jų visokių. Kai mokytojos paklausia, kokios žmogaus savybės jai labiausiai nepatinka, nedvejodama išvardino: „Pasipūtimas. Neteisybė. Nepateisinu jokios apgaulės. Sporte taip pat. Pergalė turi būti tikra... švari“. Paklausta, ką norėtų palinkėti kolegoms, mokiniams, sau pačiai, atsakė: „Ramybės, sveikatos, susikalbėjimo, bendravimo“. Mokytoja Irena turi daug planų, svajonių. Viena iš jų - mūsų mokykloje atkurti lengvosios atletikos treniruotes. Dar laukia zoninės 5-6 klasių kvadrato varžybos... dar daug kitokių planų, veiklos... „Reikia judėti, žmogui duotas judesys... Tai didelė likimo dovana. Aš kiekvieną rytą darau mankštą, apsipilu šaltu vandeniu. Tris kartus per savaitę aktyviai sportuoju. Mano visas gyvenimas yra veikla“, -šypsosi mokytoja Irena. O gal tai ir yra tas paslaptingas jaunystės ir energijos, kurios ne vienas pavydime mokytojai, receptas...

Aldona Bruzdeilienė, lietuvių kalbos mokytoja

Apskritas stalas

„Mokyklos laiptų“ redakcija, sveikindama 5-8 klasių komandą, respublikinio konkurso „Sveikuolių sveikuoliai“ rajoniniame etape laimėjusią pirmą vietą, pakvietė pasisvečiuoti redakcijoje.

Pasikalbėti prie apskrito stalo atėjo Karolina Piečiūtė (5b), Orianta Mačiulskytė (7a), Simonas Songaila (8c) ir komandos vadovė mokytoja Julija Šližienė. Kiek vėliau į pokalbį įsijungė Giedrė Kiauleikytė (8a).

„Mokyklos laiptų“ redakcija. Kada susidomėjote konkursu? Kaip apie jį sužinojote? Kodėl nusprendėte dalyvauti? Kaip susibūrėte į komandą?

Karolina Piečiūtė Man apie konkursą pasakė klasės auklėtoja. Iš karto susidomėjau, nes ir namuose rūpinamės sveika gyvensena. Kai pakvietė įsijungti į komandą, buvo nedrąsu, bet iš smalsumo sutikau. Dabar tikrai nesigailiu.

Simonas Songaila Aš apie konkursą sužinojau iš pavaduotojos Mildos Trušauskaitės. Manau, kad konkursas puikus, tai ir sutikau įsijungti į komandą. Paskui informacijos apie konkursą paieškojau internete.

Mokytoja Julija Šližienė Komanda buvo sudaryta vadovaujantis nuostatais. Mūsų komandoje penktokė, šeštokas, septintokė ir du aštuntokai – Giedrė ir Simonas. Kai pradėjome ruošti konkursui, reikėjo išsirinkti komandos kapitone, ja tapo Orianta Mačiulskytė. Nelengva buvo komandai susirinkti, nes visų tvarkaraščiai skirtingi, sunku surasti didelėje mokykloje. Mums rengtis padėjo ir mokyklos bendruomenės slaugytoja Asta Linnikienė. Ji mokė, kaip reikia suteikti pirmąją pagalbą.

Simonas Songaila Būtų gerai, jei mokykla turėtų vidinį radijo mazgą. Per jį baigiantis pamokai prieš skambutį būtų galima paskelbti skubią informaciją. Gal ateity taip ir bus?

Mokytoja Julija Šližienė Svarbiausia, kad susirinkome, kad draugiškai repetavome, kad pavyko. Konkurso nuostatai gana reiklūs. Vaikai, papasakokite, kokios buvo užduotys.

Orianta Mačiulskytė Komandos turėjo prisistatyti, paskui laukė judėjimo užduotys, testas, viktorinos klausimai, estafetės. Viskam reikėjo pasiruošti, dirbti kartu, nors esame iš skirtingų klasių ir iki konkurso kai kurie net nebuvom pažįstami. Tačiau mes turime labai gerą vadovę. Jos dėka mums pasisekė laimėti.

Mokytoja Julija Šližienė Visa komanda labai stengėsi, kad gerai pasiruoštų. Kartu viską galvojome. Mačiau, kad vaikams reikia artimiau pažinti vienas kitą, tai ėmiau diskutuoti su jais apie tai, kas žmones suartina. Bediskutuodami ir komandos pavadinimą išsirinkome – „Šypsena“.

Orianta Mačiulskytė Turime ir skanduočių, ji puikiai skambėjo prisistatant. O komandos marškinėlius taip pat puošė šypsena. Dabar, kai jau reikia ruošti kitam konkurso etapui, galvojame, ką ir kaip tobulinsime prisistatydami, bet šypsenos tikriausiai neatsisakysime.

„Mokyklos laiptų“ redakcija Tai prisistatymas labiausiai pavyko. O ar kliuvo tokių užduočių, kurios buvo sunkios?

Orianta Mačiulskytė Buvo problemų, kai reikėjo atlikti paprastą estafetę – reikėjo susprogdinti balioną į draugo nugarą, bet jis nenorėjo sprogti (juokiasi). Sudėtingiausia buvo suteikti pirmąją medicininę pagalbą. Gavom užduotį stabilizuoti sulūžusį dilbį.

„Mokyklos laiptų“ redakcija Įdomu, ką galvoja kiti mokiniai apie šį konkursą? Ar galėtume, pavyzdžiui, siekti sveikuoliškos mokyklos titulo?

Simonas Songaila Kiekvienas dabar stengiasi gyventi taip, kaip jam patogiau. Jei vaikas nuo mažens valgo traškučius, geria limonadus su saldikliais, jį sunku įtikinti, kad taip maitintis nedera. Gal supras vėliau, jau suaugęs, kai turės sveikatos problemų.

Karolina Piečiūtė Man atrodo, kad viskas priklauso nuo šeimos. Jei vaikui namuose aiškinama, ką ir kodėl reikia valgyti, ko valgyti nereikia, tai jis ir auga rinkdamasis sveiką gyvenseną. Mokyklos renginiai gali sudominti. O susidomėjęs sveikuolių gyvenimo būdu kiekvienas gali pats pasirinkti, kaip gyventi toliau.

Giedrė Kiauleikytė Man rodos, kad konkursas gali tik paskatinti gyventi kitaip. Bendraamžiai nelabai domisi sveikata, visiems norisi skaniai valgyti, retas pagalvoja, kad tai nesveika. Pertraukų metu ne vienas bėga į „Liepą“ ir ten perka traškučius. Nemanau, kad tai geras pasirinkimas, nes traškučiais sotus nebūsi.

Mokytoja Julija Šližienė Planuojame kitais metais rengti mokykloje konkursą „Sveikuolių sveikuoliai“, kad galėtų įsijungti visos klasės, kad iš kiekvienos klasės grupės išrinktume labiausiai tinkantį komandos narį. Tada ir sveikos gyvensenos idėjos pasieks daugiau mokinių. Nors mes, sveikuoliai, savo idėjas plačiai reklamuojame. Mokyklos fojė yra medis, kurio lapai – įdomi informacija kiekvienam, kuriam svarbi ir sveika gyvensena, ir apskritai ekologija. Informacija, kuri yra lapuose, nuolat atnaujinama, naudojamosi proga, kviečiu ją skaityti.

Giedrė Kiauleikytė Norėtūsi, kad visi kitamet dalyvautų klasės konkurse, klasė išrinktų komandą, klasių komandų konkurse išryškėtų atstovai į mokyklos komandą. Mes galėtume pasidalinti patirtimi, padėti.

Mokytoja Julija Šližienė Tikriausiai taip ir bus. Dabar svarbiausia – kiekvienam komandos nariui savarankiškai ruošti kitam konkurso etapui, kuris vyks Klaipėdoje. Sausio mėnesį prasidės bendri užsiėmimai. Būtų smagu, jei visi ateitų į pirmąjį užsiėmimą su naujomis idėjomis, nauju žinių bagažu. Tikiu, kad taip ir bus. Juk mūsų komanda dabar atstovauja ne tik mokyklai, bet gina ir rajono garbę. O tai įpareigoja.

„Mokyklos laiptų“ redakcija Šita gražia nuostata ir baikime pokalbį. Atkaklumo visiems kaupiant naujas žinias, energijos ruošiantis ir sėkmės zoniniame etape.

„Mokyklos laiptų“ redakcija

Giedrė Kiauleikytė, 8a

Karolina Piečiūtė, 5b

Mokytoja Julija Šližienė

Orianta Mačiulskytė, 7a

Simonas Songaila, 8c

Projektai

Nerūkantys moko nerūkyti

Jau prieš penkerius metus visoje Europoje buvo populiarus konkursas „Nerūkanti klasė“. Jis buvo skirtas rūkymo prevencijai. Atsižvelgiant į kintančią jaunimo legalių ir nelegalių narkotinių medžiagų vartojimo situaciją, nuo 2010 m. pradėtas organizuoti Nacionalinis konkursas „Blaivi klasė“. Konkurse numatomos prevencinės veiklos, susijusios su tabako, alkoholio, taip pat nelegalių narkotinių medžiagų vartojimu. Konkursas skirtas Lietuvos švietimo ir ugdymo įstaigų 8-ųjų klasių mokiniams.

Mes, 8 c klasės mokiniai, parašėme motyvacinį laišką Klaipėdos miesto visuomenės sveikatos biurui ir gavome kvietimą dalyvauti konkurse. Išpareigojome konkurso metu vykdyti prevencinę veiklą savo mokyklos bendruomenėje: organizuosime renginius, kurių metu stengsimės įgyvendinti pagrindinį konkurso tikslą - siekti pagerinti mokinių, jų tėvų, specialistų ir visos bendruomenės žinias apie legalių ir nelegalių narkotinių medžiagų poveikį sveikatai, formuoti sveikos gyvensenos nuostatas, skatinant nepradėti vartoti, o vartojančius nutraukti vartoti psichoaktyvias medžiagas. Lapkričio 25 dieną rūkymo prevencijai buvo skirta popietė „Rūkai-sveikatai žudai“. Ruošdamiesi renginiui, pajutome pareigą kuo vaizdžiau atskleisti rūkymo žalą. Kūrėme užduotis, vaizdine medžiaga norėdami parodyti, jog „Blaivi“ klasė – tokia klasė, kurioje mokosi sveiki, pozityviai mąstantys, nuo bet kokių kvaišalų nepriklausomi mokiniai. Blaivus mokinys – tai nei tabako, nei alkoholio, nei kitų psichoaktyviųjų medžiagų nevartojantis jaunuolis, suprantantis, kokius pavojus kelia narkotinių medžiagų vartojimas, tausojantis savo sveikatą, skatinantis taip elgtis kitus bendraamžius ir nepasiduodantis jam primetamiems stereotipams. Renginį pradėjome pasaka apie karalių Tabaką, kuris norėjo užvaldyti visą pasaulį. Karaliaus nesėkme ypač džiaugėsi mažieji renginio dalyviai – ketvirtokai bei penktokai. Visi įdėmiai klausėsi, o kai buvo išdalintos užduotys, stengėsi kuo greičiau jas atlikti ir pasakyti teisingą atsakymą, tad nereikia stebėtis, kad po renginio ketvirtokai noriai dalijosi išpūdžiais.

Gintarė Pociūtė tvirtino: „Dabar ir kitiems galėsime patarti, kad neverta pradėti rūkyti.“

Evaldas Džikevičius sakė: „Labiausiai patiko atlikti praktines užduotis: spalvinti, atsakinėti į klausimus, minti mįsles.“

Vilius Juodys pastebėjo: „Labai pamokanti karaliaus Tabako istorija.“

Žemė – mūsų visų planeta

Žmonijai gyvybiškai reikalinga Žemė. Apie tai susirūpinęs pasauliui kalbėjo prancūzų rašytojas Antuanas de Sent-Egziuperi savo romane „Žemė, žmonių planeta“.

Prasidėjus mokslo metams, per geografijos pamokas diskutavome šia tema. Mes supratome, kad Žemė serga, kad jai reikalingas visų mūsų nuoširdus rūpestis. Juk mes, žmonės, esame kilę iš Žemės, visada buvome jos dalimi ir būsim ateityje. Žemė yra unikali ne tik Saulės sistemoje, bet ir visatoje. Tai nėra tik vienintelė gyvybę palaikanti planeta – tai yra vienintelė žmonijai žinoma planeta, kurioje atsirado gyvybė. Žemė teikia labai daug turto, apie juos dar turime sužinoti – juk turime vis pažangesnes technologijas. Galvodami, kad žmonija dar neišmoko Žemės saugoti ir suprastami, kad apie Žemę privalome galvoti jau dabar, nusprendėme vykdyti projektą „Žemė – mūsų planeta“. Į projektą, kuriam vadovavo mokytoja Esmiralda Butrimaitė, įsijungė 6, 7 ir 8 klasių mokiniai. Sutarėme, kad Žemės gaublį galime daryti iš kuo įvairiausių medžiagų. Todėl darbų įvairovė tikrai nustebino ir projekto vadovę, ir mus pačius. Vieni projekto dalyviai savo gaublį pagamino iš gintaro, kiti – vėlė iš vilnos, lipdė iš popieriaus, pjaustė iš poliesterio. Išradingai buvo panaudotas pakabinamas žibintas, labai visus nustebino gaublys – apvalus akmuo, kurio autorius – 8b mokinys

Dairius Gečas.

Lietuviškumu dvelkiantį Žemės gaublį pagamino Aistė Drakšaitė, 6 a klasės mokinė. Mums, projekto dalyviams, patiko visi darbeliai, bet vis tiek išrinkome pačius gražiausius projekto ir surengėme parodėlę, kurią galėjote pamatyti mokyklos bibliotekoje.

Kuo toliau mokomės, tuo geriau suprantame, kad turime puoselėti Žemę kaip brangiausią žmogų, kad išsaugotume ją būsimoms kartoms.

Donatas Strainys, 8 b klasė

Redakcijos el.paštas:
mokykloslaiptai@gmail.com

